

de 10 Aar, eller man antager, at det bliver til Skade for Sælgeren, saaledes at denne mister den Rettighed, at have den tilbageblivende Deel af Gjælden rentefrie, vil der dog blive stor Forskjel fra det forstaaente Forhold. Her indtræder virkelig et Tilfælde, synes mig, hvor en af Parterne kommer til at blive straffet temmelig haardt, enten derved, at Sælgeren kommer til at svare Rente af det, han beholder tilbage, og som han ikke skulde svare Rente af, eller derved, at Kjøberen mister Nopsigtigheden, for de 10 Aar. Min ærede Sidemand tilhøire (Dahl) er af samme Mening som en æret Rigsdagsmand fra Falster (Stampe), at det er mindre heldigt at lade Tiltrædelsen være det afgjørende Moment. Han har vistnok ganske Ret i, at det i saadanne Tilfælde, som han nævnte, vilde være vanskeligt at constatere, at Eiendommen er gaaet over, men yderligere forekommer det mig kan man dog ikke komme; thi, er det Bedkommendes Hensigt, paa denne Maade at omgaae Loven, da vil han heller ikke affatte Contract, og det er dog først ved Tiltrædelsen, at Eiendomsoverdragelsen kan blive bekendt. At en Eiendom er bleven tiltraadt af en Anden, det være sig af en Søn eller af en Fremmed, vil — især i sidste Tilfælde — ikke blive ubekendt for vedkommende Øvrighed, for Amtsforvalteren, hvorimod der kan forfattes en Mængde Contracter, saavel skriftlige Contracter som mundtlige Aftaler, der aldrig komme til Nogens Kundskab. Ved Tiltrædelsen har man et bestemt Moment at gaae efter, og, er det ikke tilstrækkeligt, maa man efter Tiltrædelsen søge Oplysning, om den er steet efter Contract, og da vil det, at der eksisterer en saadan, være Beviis for, at Afstaaelse har fundet Sted.

Stampe: Jeg vilde blot tillade mig den korte Bemærkning, at i det Tilfælde, at der oprettes en Contract, er det jo Tilfældet, at, naar Skjødet kommer til Thinglæsning, skal Contracten tillige fremlægges, og i dette Tilfælde er Staten altsaa istand til at føre Control med Afstaaelsen.

Mau: Da den høitærede Finantsminister ikke kunde eller vilde udtale sig i den Retning, som jeg ønskede, kan jeg for mit Bedkommende

ikke Andet end finde Betænkelighed ved at stemme for § 1 i Lovudkastet, idet jeg nemlig maa finde den Bestemmelse, som deri er indeholdt, at være et under visse Omstændigheder for Selveierne trykkende Tillæg til de Betingelser, under hvilke de tidligere ere gaaede ind paa at blive Selveiere.

Ørdbforeren: Jeg troer dog, at den sidste ærede Taler feiler i disse Øtringer, og jeg kan ikke fravige, hvad jeg tidligere har udtalt, at det er Udvalgets Formening, at Bestemmelserne i §§ 1 og 2 ere lige saa meget til Fordeel for Debitorerne som for Statskassen. Den høitærede 1ste Rigsdagsmand for 9de Kredts (Dahl) har vel bestridt denne Anskuelse; — skjøndt han dog ikke er fundet at stemme imod Lovudkastets 2den Paragraph, — idet han er af den Formening, at de fleste Debitorer ville foretrække at indkaldes for Forligelsescommissjonen, fremfor at være underkastede Udpantning. Meningerne om Udpantningens større eller mindre Ubehagelighed ere vistnok forskjellige paa de forskjellige Steder, og det er høist sandsynligt, at den ærede Landsthingsmand har andre Erfaringer i denne Retning, end jeg har gjort. Jeg, som selv i en Række af Aar har været Foged, har nemlig erfaret, at mange Debitorer, navnlig af Handelsstanden, som have temmelig betydelige Afgifter at tilsvare, aldeles ikke tage i Betænkning at lade sig opføre paa Restancelisten, og at lade det komme til, at Fogden indfinder sig paa deres Bopæl, hvor de i saa Fald strax afgjøre Restancen, idet de nemlig erklære, at det er dem mere fordelagtigt at have Pengene til Disposition til det sidste Dieblis, end ubehageligt at være udsatte for en Udpantning, som aldrig kommer til Udførelse, hvorhos jeg maa bemærke, at der altid vises saadanne Folk al mulig Velvillie og Forekommenhed, idet Underfogden kun indfinder sig paa deres Contoir, og begjærer Restancen afgjort.

Jeg har allerede under Sagens første Behandling udtalt, at der vistnok i enkelte Tilfælde kunde være Vanskelighed ved at constatere Bestidelsesstanden, og jeg yttrede, at dette fornemmelig vilde være i Forhold mellem Nærbeslægtede. Jeg forudsatte nemlig, at det ikke sjældent vil være Tilfældet, at en Mand over-